

Rozhovor s osobnosťou mesiaca Vierou Lacenovou

Viera Lacenová sa narodila v Topoľčanoch, kde absolvovala základnú a neskôr strednú zdravotnícku školu v odbore detská sestra. Po skončení štúdia strednej školy nastúpila na ARO v NsP Topoľčanoch, kde pôsobila štyri roky. Po materskej dovolenke nastúpila do ambulantného sektoru a pôsobila vo viacerých ambulanciách. Pracovala od infektologickej, ORL cez zubnú až po ambulanciu všeobecného lekára. Neskôr prijala ponuku práce v diabetologickej ambulancii, čo bolo určite správne rozhodnutie, pretože práca na diabetologickej ambulancii ju veľmi zaujala a ostáva jej verná už vyše 24 rokov.

Mohli by ste nám prezradiť, čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotnej sestry? Bol to odjakživa váš sen, alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

K práci sestry ma priviedla moja mamička, ktorá v tom čase rozhodla, že pôjdem študovať na SZS v Topoľčanoch. Tam som si vybrala odbor detská sestra. Musím priznať, že som mamičke dodnes vďačná, že mi pri hľadaní ideálneho povolania tak skvelo poradila, pretože moju prácu som začala vnímať skôr ako poslanie – pomáhať ľuďom.

Venujete sa edukácii pacientov s diabetom. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bol práve diagnostikovaný diabetes, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Pacient s novozisteným diabetom je v prvom rade v strese zo samotného ochorenia. Prejavuje sa to rôzne od apatie cez nervozitu niekedy až po plač. V takom prípade je nutné u pacienta navodiť tzv. pokojový režim. Rozprávame sa spolu o tom, ako sa ochorenie prejavuje, čo môže on ako pacient pre svoju liečbu urobiť, aký diétny režim má dodržiavať a ako celkovo ochorenie zvládnuť, pretože je veľmi dôležité, aby pacient spolupracoval. Snažíme sa, aby pacient nadobudol istotu, že sme tu preňho, aby ochorenie zvládol čo najlepšie a v konečnom dôsledku sa dostavili výsledky v podobe dobrých glykémii.

Mohli by ste nám prezradiť vaše know-how, ako je možné pracovať a dosahovať výsledky u ťažko

spolupracujúcich pacientov?

Ťažko spolupracujúci pacienti sú samostatná skupina. Treba k nim pristupovať individuálne a maximálne profesionálne. Edukácia takýchto pacientov je náročná, pretože väčšina z nich spoluprácu spočiatku neguje. Po viacerých edukáciách a rozhovoroch sa začína tá skutočná spolupráca, keď svoje ochorenie prijímú ako také a pochopia, že cukrovka tu s nimi bude natrvalo a je len na nich, ako sa bude ochorenie vyvíjať do budúcnosti.

Diabetes mellitus je chronické celoživotné ochorenie, s vašimi pacientmi sa stretávate dlhé roky, ste svedkami ich životných príbehov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

V ambulancii máme plno ľudských osudov lepších aj horších, ale samotná výzva bol nevidiaci pacient, ktorý stratil zrak v dôsledku diabetu a má vodiaceho psíka. Tento pacient patrí ku komplikovaným osobnostiam s prudkými reakciami, takže komunikácia musí byť veľmi opatrná a hlavne citlivá. Napriek svojmu hendikepu a náročným začiatkom dnes zvláda aj inzulínovú pumpu. Je aktívny a žije plnohodnotný život spolu s rodinou.

Ambulancia, v ktorej pracujete, patrí medzi vysoko vyťažené pracoviská. Ako sa vám darí aj napriek tomu vítať pacientov vždy s úsmevom a mať pre nich vládne slovo? V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti a energie?

Som žena, ktorá si svoju prácu robí s láskou a naplňuje ma. Nemám potrebu zvyšovať hlas na pacientov a hádať sa s nimi, pretože diabetici sú veľmi prchkí a nedomáajú si. Baví ma pracovať s ľuďmi, hoci niekedy sme ako sestry zo strany pacienta nedocenené. Aj napriek tomu ma táto práca baví a naplňuje. Pokojným vystupovaním a úsmevom som doteraz vždy všetko zvládla a dúfam, že aj naďalej nám to bude takto spolu s mojimi pacientami fungovať.

Prezradte nám na záver niečo zo svojej životnej filozofie. Čo vás naplňuje šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Mojou najväčšou podporou a oporou je moja rodina, ktorá ma podporuje v mojej práci. Obzvlášť silnou nabíjačkou energie a mojich bateriek je pre mňa tanec. Taktiež mám veľmi rada dlhé prechádzky, pri ktorých si človek vyvetrá hlavu a prídú na iné myšlienky. Plávanie a wellness patrí tiež k mojim oddychovým aktivitám. Zároveň sa už vyše 20 rokov popri práci venujem aj kozmetike a vizážistike. Rada skrášľujem dámy, ktoré majú z mojej práce veľkú radosť. Mojm cieľom je a vždy bolo pomáhať ľuďom, tešiť sa aj z malých úspechov a nájsť spoločnú reč aj tam, kde je to zdanlivo nemožné.

*Ďakujeme vám za rozhovor.
Odborná redakcia DIA News*